

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.III.6621.41.2016.ML.38

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), zwanej dalej „kpa” i art. 11f ust. 3 i 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1496),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że działając na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w związku z art. 145 § 1 pkt 5 kpa, wydał – po przeprowadzeniu wznowionego z urzędu postępowania - decyzję z dnia 6 października 2017 r., znak: DLI.III.6621.41.2016.ML.37, uchylającą w części decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: DOII.II.6621.12.2015.ŁO.25, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Pomorskiego z dnia 30 grudnia 2014 r., znak: WI-II.7820.6.7.2014.MKH, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi S-7 Gdańsk (A-1) – Elbląg (S-22) odcinek Koszwały (dk nr 7, w. Koszwały) – Elbląg (z węzłem Kazimierzowo). Zadanie 1: Koszwały – Nowy Dwór Gdański”, sprostowaną postanowieniem Wojewody Pomorskiego z dnia 9 marca 2015 r., znak: WI-II.7820.6N.2014.MKH i orzekającą o istocie sprawy w tym zakresie.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy - w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji - w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Gminy Cedry Wielkie, Urzędzie Gminy Stegna, Urzędzie Gminy Ostaszewo i Urzędzie Miasta i Gminy w Nowym Dworze Gdańskim.

Z upoważnienia
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora

Departamentu Lokalizacji Inwestycji

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 6 października 2017 r.

DLI.III.6621.41.2016.ML.37
NK: 157626/17

DECYZJA

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), zwanej dalej „kpa”, po przeprowadzeniu wznowionego z urzędu postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: DOII.II.6621.12.2015.ŁO.25, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Pomorskiego z dnia 30 grudnia 2014 r., znak: WI-II.7820.6.7.2014.MKH, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi S-7 Gdańsk (A-1) – Elbląg (S-22) odcinek Koszwały (dk nr 7, w. Koszwały) – Elbląg (z węzłem Kazimierzowo). Zadanie 1: Koszwały – Nowy Dwór Gdański”, sprostowaną postanowieniem Wojewody Pomorskiego z dnia 9 marca 2015 r., znak: WI-II.7820.6N.2014.MKH,

uchylam:

ww. decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 sierpnia 2015 r. w części, w jakiej zaskarżoną decyzję Wojewody Pomorskiego z dnia 30 grudnia 2014 r. utrzymuje w mocy (pkt VII, strona 5) **i orzekam o istocie sprawy w następujący sposób:**

VII. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 23, w wierszach od 2 do 3, licząc od góry strony, zapis:

„6.1. Oznaczenie nieruchomości wg Katastru nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa:

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„6.1. Oznaczenie nieruchomości wg Katastru nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa:

Stosownie do treści art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stanie się ostateczna, własnością Skarbu Państwa stają się działka nr 276/33 (powstała w wyniku podziału działki nr 276/1), z obrębu Koszwały, gmina Cedry Wielkie, działka nr 277/3 (powstała w wyniku podziału działki nr 277/2), z obrębu Koszwały, gmina Cedry Wielkie oraz działka nr 235/1 (powstała z podziału działki nr 235), z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo”.

VIII. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 9, w wierszu 5, licząc od dołu strony, zapis:

„GD2M/00058511/2”,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„GD2M/00061632/0”.

IX. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30 maja 2014 r., znak: GDDKiA-O/Gd-I-1js-4110/172.2036/2014, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zwany dalej „*inwestorem*”, wystąpił do Wojewody Pomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia pn.: Budowa drogi S-7 Gdańsk (A-1) - Elbląg (S-22) odcinek Koszwały (dk nr 7, w. Koszwały) - Elbląg (z węzłem Kazimierzowo). Zadanie 1: Koszwały - Nowy Dwór Gdański.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, Wojewoda Pomorski wydał w dniu 30 grudnia 2014 r. decyzję, znak: WI-II.7820.6.7.2014.MKH, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Pomorskiego*”, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: Budowa drogi S-7 Gdańsk (A-1) - Elbląg (S-22) odcinek Koszwały (dk nr 7, w. Koszwały) - Elbląg (z węzłem Kazimierzowo). Zadanie 1: Koszwały - Nowy Dwór Gdański.

Od *decyzji Wojewody Pomorskiego* odwołania do Ministra Infrastruktury i Rozwoju, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli: spółka LOTOS Paliwa Sp. z o. o. z siedzibą w Gdańsku, Pan Stanisław Kukułka oraz Pan Andrzej Zalewski.

Odrębną decyzją, wydaną na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 *kpa*, Minister Infrastruktury i Rozwoju umorzył postępowanie odwoławcze wobec Pana Andrzeja Zalewskiego.

Po rozpatrzeniu odwołań spółki LOTOS Paliwa Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku i Pana Stanisława Kukułki, decyzją z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: DOII.II.6621.12.2015.ŁO.25, zwaną dalej „*decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju*”, Minister Infrastruktury i Rozwoju, uchylił w części i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy *decyzję Wojewody Pomorskiego*.

Na *decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju* skargi wnieśli: spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku i *inwestor*.

Wyrokiem z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił ww. skargi.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2016 r. wniosła spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku.

Jednocześnie w piśmie z dnia 13 stycznia 2016 r., znak: WI-II.7820.6.7wz.2014.MKH (wpływ do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w dniu 19 stycznia 2016 r.), Wojewoda Pomorski poinformował, iż w trakcie postępowania w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania za nieruchomości przejęte na rzecz Skarbu Państwa pod realizację ww. inwestycji drogowej, prowadzonego przez Wydział Nieruchomości i Skarbu Państwa Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku wpłynęło pismo Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 24 listopada 2015 r. stanowiące wniosek o wszczęcie postępowania ustalającego wysokość odszkodowania za nieruchomości oznaczone nr 276/33 (powstała w wyniku podziału działki nr 276/1), z obrębu Koszwały oraz nr 277/3 (powstała w wyniku podziału działki nr 277/2), z obrębu Koszwały.

Wojewoda Pomorski wskazał, iż zgodnie z wnioskiem z dnia 30 maja 2014 r. o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej ww. nieruchomości zostały ujęte w liniach rozgraniczających planowanej drogi S7. W ww. wniosku *inwestor* nie wystąpił jednak o przejęcie wymienionych wyżej nieruchomości, określając je jako stanowiące własność Skarbu Państwa, w trwałym zarządzie *inwestora*. Dalej Wojewoda Pomorski wyjaśnił, iż taki stan prawny ww. nieruchomości znajduje potwierdzenie zarówno w Księgach Wieczystych, jak i w ewidencji gruntów. Działając zatem na podstawie złożonego wniosku, oraz zgromadzonych materiałów, Wojewoda Pomorski wskazał, iż wydał *decyzję Wojewody Pomorskiego*, zgodnie z którą ww. nieruchomości nie zostały oznaczone jako przechodzące z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa.

Wojewoda Pomorski wyjaśnił, iż z dokumentów przekazanych przez Wójta Gminy Cedry Wielkie przy piśmie z dnia 24 listopada 2015 r., znak: GN.6821.03.2015 wynika, iż fragment drogi krajowej nr 7 obejmujący ww. działki nr 276/33 i 277/3, z obrębu Koszwały, na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1496, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”, z chwilą oddania do użytku odcinka drogi ekspresowej S7, zmienił

kategorię na drogę gminną.

Wojewoda Pomorski wskazał, iż zgodnie z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2015 r., sygn. akt II CSK 637/14, o własności odcinka drogi, którego kategoria uległa zmianie na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy o drogach publicznych, decyduje jednobrzmiący przepis ustawy i określony w ustawie sposób przesądzenia o kategorii drogi. Zatem, zdaniem Wojewody Pomorskiego, ww. nieruchomości stały się z mocy prawa własnością gminy Cedry Wielkie. Według Wojewody Pomorskiego, powyższe okoliczności, o których mowa w ww. piśmie Wójta Gminy Cedry Wielkie nie były jemu znane przy wydawaniu decyzji Wojewody Pomorskiego i mogą stanowić podstawę do wznowienia postępowania w trybie art. 145 § 1 pkt 5 kpa.

Zgodnie z art. 150 § 1 kpa organem administracji publicznej właściwym w sprawach wznowienia oraz odmowy wznowienia postępowania jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji.

W niniejszej sprawie decyzją ostateczną jest decyzja Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Uwzględniając fakt, iż obecnie właściwym w przedmiotowej sprawie - stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U z 2015 r. poz. 1907, ze zm.) - jest Minister Infrastruktury i Budownictwa, na podstawie art. 149 § 1 w związku z art. 150 § 1 kpa, postanowieniem z dnia 13 maja 2016 r., znak: DLI.II.6621.41.2016.ŁO, organ nadzoru wznowił z urzędu, w oparciu o art. 145 § 1 pkt 5 kpa, postępowanie administracyjne w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Zgodnie z art. 97 § 1 pkt 4 kpa, organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.

Mając na względzie fakt, iż wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie ze skargi kasacyjnej spółki LOTOS Paliwa Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku od ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2016 r. oddalającego skargi na decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju mógł mieć wpływ na toczące się postępowanie wznowieniowe, nastąpiła konieczność zawieszenia postępowania wznowieniowego prowadzonego przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa w sprawie tej samej decyzji, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowoadministracyjnego w sprawie decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Wobec powyższego, postanowieniem z dnia 30 maja 2016 r. znak: DLI.III.6621.41.2016.AK.6, Minister Infrastruktury i Budownictwa zawiesił postępowanie wznowione z urzędu, na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 kpa, w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju - do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowoadministracyjnego w sprawie ze skarg na tą decyzję.

W dniu 18 sierpnia 2016 r., a więc w trakcie zawieszono postępowania prowadzonego po wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju, do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wpłynęło pismo Wojewody Pomorskiego z dnia 11 sierpnia 2016 r., znak: WI-II.7820.6.7wz1.2014.MKH informujące, iż w trakcie postępowania w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania za nieruchomości przejęte na rzecz Skarbu Państwa, prowadzonego przez Wydział Nieruchomości i Skarbu Państwa Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, ustalono, iż nieruchomości oznaczone jako działki nr 156 i nr 158, z obrębu Cedry Małe, objęte decyzją Wojewody Pomorskiego i na mocy tej decyzji podzielone odpowiednio na działki nr 156/1, 156/2 oraz nr 158/1, 158/2, 158/3, zostały wcześniej podzielone decyzjami Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 6 maja 2004 r., znak: G.6011-III-8/2004 i znak: G.6011-III-7/2004, odpowiednio na działki nr 156/1 i 156/2 i działki nr 158/1, 158/2 i 158/3.

Wojewoda Pomorski wskazał, iż ww. podziały dokonane przedmiotowymi decyzjami Wójta Gminy Cedry Wielkie nie zostały ujawnione w ewidencji gruntów, a wydając decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, Wojewoda Pomorski działał w oparciu o wniosek inwestora oraz materiały złożone wraz z wnioskiem. Wobec powyższego, Wojewoda Pomorski zwrócił się do Ministra Infrastruktury i Budownictwa z prośbą o podjęcie stosownych czynności administracyjnych.

Wyrokiem z dnia 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną spółki LOTOS Paliwa Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku od ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2016 r.

Odpis ww. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lipca 2016 r. wpłynął do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w dniu 26 września 2016 r.

Zgodnie z art. 97 § 2 *kpa*, gdy ustąpiły przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, organ administracji publicznej podejmuje postępowanie z urzędu lub na żądanie strony.

Wobec powyższego, postanowieniem z dnia 12 października 2016 r., znak: DLI.III.6621.41.2016.ML.7, Minister Infrastruktury i Budownictwa podjął zawieszone postępowanie wznowione z urzędu w sprawie zakończonej *decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

W dniu 25 listopada 2016 r. do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wpłynęło pismo Wojewody Pomorskiego z dnia 21 listopada 2016 r., znak: WI-II.7820.6.7wzo.2014.MKH, przekazujące wniosek Wójta Gminy Ostaszewo z dnia 5 października 2016 r., znak: SG.6833.3.2015, o wznowienie postępowania zakończonego *decyzją Wojewody Pomorskiego*, w części dotyczącej działki nr 235, z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo.

W uzasadnieniu ww. wniosku, Wójt Gminy Ostaszewo podniósł, że działka nr 235 została nabyta na własność Gminy Ostaszewo na mocy decyzji Wojewody Pomorskiego z dnia 7 lutego 2014 r., która stała się ostateczna z dniem 1 marca 2014 r. Wobec powyższego, zdaniem wnioskodawcy, w dacie wydawania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej „bezsprzecznie” właścicielem ww. nieruchomości była gmina Ostaszewo, a nie Skarb Państwa. Zdaniem Wójta Gminy Ostaszewo fakt ujawnienia prawa w księdze wieczystej na rzecz gminy Ostaszewo w kwietniu 2015 r. nie stworzył nowej sytuacji prawnej nieruchomości. Z uwagi na to, że w dniu wydawania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stan prawny nieruchomości był znany organowi właściwemu do wydania tej decyzji – w opinii Wójta Gminy Ostaszewo - „zachodzą uzasadnione przesłanki do wznowienia postępowania w tej części”.

Po rozpatrzeniu ww. wniosku Wójta Gminy Ostaszewo, postanowieniem z dnia 23 marca 2017 r., znak: DLI.III.6621.177.2016.ML.7, Minister Infrastruktury i Budownictwa odmówił wznowienia postępowania zakończonego ostateczną *decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju* z uwagi na fakt, że wniosek Wójta Gminy Ostaszewo z dnia 5 października 2016 r. został złożony z uchybieniem terminu określonego w art. 148 § 1 *kpa*.

W dniu 7 kwietnia 2017 r. do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wpłynął wniosek Wójta Gminy Ostaszewo z dnia 31 marca 2017 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. postanowieniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 23 marca 2017 r., znak: DLI.III.6621.177.2016.ML.7.

Po rozpoznaniu ww. wniosku Wójta Gminy Ostaszewo o ponowne rozpatrzenie sprawy, postanowieniem z dnia 4 maja 2017 r., znak: DLI.1.6621.18.2017.MWI.1, Minister Infrastruktury i Budownictwa utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z dnia 23 marca 2017 r., znak: DLI.III.6621.177.2016.ML.7.

W dniu 4 maja 2017 r. do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wpłynęło pismo Wojewody Pomorskiego z dnia 24 kwietnia 2017 r., znak: WI-II.7820.6.7.2014.MKH, przekazujące wniosek Pani Alicji Gwizdała i Pana Józefa Gwizdały, reprezentowanych przez r.pr. Pawła Maleszyka, z dnia 18 kwietnia 2017 r. o wznowienie, na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, postępowania zakończonego ostateczną decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Po rozpatrzeniu ww. wniosku, na podstawie art. 149 § 1 w związku z art. 150 § 1 oraz art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, postanowieniem z dnia 26 maja 2017 r., znak: DLI.III.6621.41.2016.ML.22, Minister Infrastruktury i Budownictwa wznowił na ww. wniosek postępowanie administracyjne w sprawie zakończonej ostateczną *decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

W odrębnym postępowaniu i odrębnej decyzji, Minister Infrastruktury i Budownictwa wypowie się co do okoliczności, o których mowa w ww. wniosku Pani Alicji Gwizdała i Pana Józefa Gwizdały, reprezentowanych przez r.pr. Pawła Maleszyka, z dnia 18 kwietnia 2017 r. o wznowienie, na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, postępowania zakończonego ostateczną decyzją o zezwoleniu na realizację

przedmiotowej inwestycji drogowej, jak również w odrębnym rozstrzygnięciu zostanie rozpatrzone żądanie Pani Alicji Gwizdała i Pana Józefa Gwizdały, reprezentowanych przez r.pr. Pawła Maleszyka, o zawieszenie wznowionego postępowania z ich wniosku. Niniejsza decyzja dotyczy bowiem jedynie postępowania, które zostało wznowione z urzędu przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa.

W dniu 18 sierpnia 2017 r. do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa, wpłynął wniosek *inwestora* z dnia 9 sierpnia 2017 r. znak: O.Gd.I-3.4110.9.2017.1.KL, uzupełniony pismem z dnia 24 sierpnia 2017 r., znak: O.Gd.I-3.4110.9.2017.KL.2, o zmianę, na podstawie art. 155 *kpa*, *decyzji Wojewody Pomorskiego*, w części dotyczącej działki nr 235/1 (powstałej z podziału działki nr 235), z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo.

W ww. wniosku *inwestor* wniósł o:

1. zmianę numeru księgi wieczystej prowadzonej dla ww. działki nr 235/1 w zestawieniu nieruchomości, których podział został zatwierdzony *decyzją Wojewody Pomorskiego* (str. 9 *decyzji*) na prawidłowy numer księgi wieczystej GD2M/00061632/0,
2. uzupełnienie wykazu nieruchomości, które na podstawie art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1496), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna, stały się własnością Skarbu Państwa, poprzez dodanie do tego wykazu ww. działki nr 235/1, zapisanej w KW nr GD2M/00061632/0, stanowiącej własność gminy Ostaszewo,
3. uzupełnienie wykazu nieruchomości, które na podstawie art. 20 ust. 3 w związku z art. 12 ust. 4 pkt 1 *specustawy drogowej* z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna, przechodzą nieodpłatnie w trwałe zarząd Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, poprzez dodanie do tego wykazu ww. działki nr 235/1.

W uzasadnieniu ww. wniosku *inwestor* podniósł, iż *decyzją Wojewody Pomorskiego* objęto m.in. działkę nr 235, stanowiącą według katastru nieruchomości na dzień złożenia wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej, własność Skarbu Państwa, zapisaną w księdze wieczystej nr GD2M/00058511/2 i z tego powodu działka nr 235/1 (powstała z jej podziału) Państwa ani w wykazie nieruchomości, które z mocy prawa przechodzą nieodpłatnie w trwałe zarząd Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

Według *inwestora* powyższe zapisy były niezgodne ze „stanem prawnym” na dzień wydania ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, gdyż ww. działka nr 235 w dniu wydania *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* była wpisana w księdze wieczystej nr GD2M/00061632/0 i stanowiła własność gminy Ostaszewo. Powyższa niezgodność – jak wskazał *inwestor* - uniemożliwia przeprowadzenie postępowania w sprawie ustalenia odszkodowania za ww. działkę nr 235/1 na rzecz gminy Ostaszewo oraz „przeniesienia” ww. działki gruntu do księgi wieczystej Skarbu Państwa, w trwałym zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

Po rozpatrzeniu ww. wniosku *inwestora*, *decyzją* z dnia 11 września 2017 r. znak: DLI.3.6621.56.2017.ML.6, Minister Infrastruktury i Budownictwa odmówił zmiany *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, w części dotyczącej działki nr 235/1, z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo.

W uzasadnieniu ww. rozstrzygnięcia Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, iż *decyzja Ministra Infrastruktury i Rozwoju* nie może być zmieniona w trybie art. 155 *kpa*, we wnioskowanym przez *inwestora* zakresie, bowiem uchylenie lub zmiana decyzji na podstawie art. 155 *kpa* może nastąpić jedynie wówczas, gdy brak jest podstaw prawnych do jej uchylenia lub zmiany np. w trybie wznowienia postępowania (art. 145 § 1 *kpa*). Minister Infrastruktury i Budownictwa uznał, iż okoliczności powołane przez *inwestora* stanowią przesłankę do wznowienia postępowania, o której mowa w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*. Minister Infrastruktury i Budownictwa wskazał, iż okoliczności, o których mowa we wniosku *inwestora* o zmianę *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, dotyczące ww. działki nr 235, z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo, zostaną uwzględnione przez organ nadzoru w *decyzji kończącej* wznowione z urzędu postępowanie w sprawie zakończonej *decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

Po przeprowadzeniu wznowionego z urzędu postępowania w sprawie zakończonej *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, organ nadzoru stwierdził, co następuje.

Rozpatrując niniejszą sprawę należy mieć na względzie, że w art. 16 § 1 *kpa* wprowadzona została zasada ogólna trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych. Przedmiotowa zasada ma istotne znaczenie dla stabilizacji opartych na decyzji skutków prawnych, dlatego uważana jest za jedno z kardynalnych założeń całego systemu ogólnego postępowania administracyjnego (zob. W. Dawidowicz, *Ogólne postępowanie administracyjne*, str. 123). Ustanawiając ochronę decyzji ostatecznych przez przyznanie jej cechy trwałości, przepis art. 16 § 1 *kpa* wyznacza jednocześnie granicę tej trwałości.

Od powyższej zasady ustawodawca wprowadza w art. 16 § 1 *kpa*, zdanie drugie, ściśle określone wyjątki. Mianowicie decyzja ostateczna może być wzruszona przez jej uchylenie lub zmianę w trybie art. 154, art. 155 lub art. 161 *kpa*, w drodze stwierdzenia nieważności w trybie postępowania opartego na zasadzie art. 156 § 1 *kpa*, a także poprzez jej uchylenie na podstawie art. 145 § 1 w związku z art. 151 § 1 pkt 2 *kpa*, tj. w wyniku wznowienia postępowania.

W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające ostatecznie sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie w decyzji jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc, decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie lub powstanie określonych faktów (W. Dawidowicz, *Postępowanie administracyjne*, s. 242).

Postępowanie wznowieniowe nie jest kontynuacją „zwykłego” postępowania, tj. kolejną jego instancją, lecz odrębnym wszczynanym postępowaniem nadzwyczajnym. W następstwie tego postępowania nie następuje merytoryczna kontrola ostatecznej decyzji we wszelkich jej aspektach. Instytucja wznowienia nie jest zatem środkiem, za pomocą którego można wzruszać każdą wadliwą decyzję ostateczną, abstrahując od stopnia tej wadliwości. Organy w tym nadzwyczajnym postępowaniu nie mogą kierować się innymi przesłankami, jak tylko wymienionymi w przepisie art. 145 § 1 *kpa*.

Przepis art. 147 *kpa* określa sposoby wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia postępowania. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie administracyjne może zostać wznowione z urzędu albo na żądanie strony. Wznowienie postępowania z urzędu przez organ administracji publicznej jest jego prawem w tym sensie, iż organ nie ma obowiązku wszczynać postępowania w każdej ostatecznie zakończonej sprawie celem sprawdzenia, czy nie zachodzą podstawy do jego wznowienia. Obowiązek wznowienia aktualizuje się natomiast w razie ustalenia przez organ przyczyny wznowienia (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 marca 2002 r., sygn. akt II SA 2791/00).

Wznawiając postępowanie właściwy organ, tj. organ, który wydał w sprawie „zwykłej” decyzję w ostatniej instancji, bada pierwotnie, czy zaistniały przesłanki wznowienia postępowania, określone w art. 145 § 1 *kpa*. W przypadku, gdy organ ten stwierdzi zaistnienie jednej z przesłanek zawartych w ww. przepisie uchyla decyzję dotychczasową i orzeka co do istoty sprawy. Po rozważeniu poglądów występujących w orzecznictwie sądów administracyjnych, jak również Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2011 r., sygn. akt II UZP 8/2011), należy opowiedzieć się za stanowiskiem, że po wznowieniu postępowania możliwe jest, na mocy art. 151 § 1 pkt 2 *kpa*, jedynie częściowe uchylenie decyzji dotychczasowej.

Jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 28 stycznia 2002 r., sygn. akt V SA 1106/01, „nie można podzielić zarzutów, że decyzja (...) wydana we wznowionym postępowaniu narusza przepis art. 151 § 1 pkt 2 *kpa* z tego względu, że uchyla decyzję dotychczasową w części, a nie w całości. Brak w powołanym przepisie wyraźnej normy dopuszczającej uchylenie decyzji dotychczasowej w części nie oznacza, że taka możliwość jest wykluczona. Za przyjęciem takiej wykładni przemawia to, że w obrocie prawnym nie powinny pozostawać tylko te części decyzji, które są

wadliwe (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 maja 1998 r., sygn. akt V SA 1305/96)". Podobny pogląd prezentowany jest w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdy chodzi o dopuszczalność stwierdzenia nieważności decyzji w części (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 stycznia 1988 r., sygn. akt IV SA 859/87, ONSA 1990, Nr 2-3, poz. 25, a także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 listopada 1989 r., sygn. akt SA/Ka 646/89, niepubl.).

Za słuszością przyjętego w omawianym przypadku rozstrzygnięcia przemawia też, zdaniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, brzmienie art. 11g ust. 3 *specustawy drogowej*, stosownie do którego w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości albo działki. Z tych między innymi względów, w ocenie organu nadzoru, jest możliwe, a nawet konieczne, przyjęcie rozstrzygnięcia dokonanego w niniejszej decyzji w sytuacji, gdy ujawnione okoliczności świadczą jedynie o częściowej wadliwości decyzji ostatecznej.

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowił art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, zgodnie z którym w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję.

Użyty w dyspozycji art. 145 § 1 pkt 5 *kpa* łącznik „lub” („nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody”) wskazuje jednoznacznie na to, że wystąpienie co najmniej jednego z członów tej alternatywy („nowych okoliczności faktycznych” bądź „nowych dowodów” – tzw. alternatywa łączna) stanowi samoistną i wystarczającą podstawę wznowienia postępowania, o ile równocześnie są spełnione pozostałe przesłanki prawne wznowienia postępowania, o których mowa w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*. Warunkiem „nowej okoliczności” w rozumieniu ww. przepisu jest to, aby była istotna (czyli taka, która mogła mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy) i istniała w dacie wydania decyzji, przy czym nie była znana organowi (tak: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lutego 2011 r., sygn. akt II GSK 190/2010). Przez okoliczności faktyczne należy rozumieć zdarzenie niezależne od treści przepisów prawa, a tym bardziej wykładni prawa.

W przedmiotowej sprawie podstawą wznowienia postępowania były nowe dowody i okoliczności, które istniały już w dacie wydania *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do okoliczności dotyczących działki nr 276/33 (powstałej w wyniku podziału działki nr 276/1), z obrębu Koszwały, gmina Cedry Wielkie oraz działki nr 277/3 (powstałej w wyniku podziału działki nr 277/2), z obrębu Koszwały, gmina Cedry Wielkie, Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, co następuje.

Wskazać należy, iż ww. działka nr 276/1, z obrębu Koszwały na podstawie *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* uległa podziałowi na działki nr 276/33 i nr 276/34. Natomiast ww. działka nr 277/2, z obrębu Koszwały, na podstawie *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* uległa podziałowi na działki nr 277/3 i nr 277/4. Pod realizację przedmiotowej inwestycji zostały przeznaczone działki nr 276/33 i nr 277/3. Zgodnie z informacjami zawartymi w księgach wieczystych i wypisach z rejestru gruntów działki te stanowiły własność Skarbu Państwa (w trwałym zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Gdańsku). Z tego powodu ww. działki nr 276/33 i nr 277/3 nie zostały wskazane jako nieruchomości przechodzące na własność Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji stała się ostateczna.

Jednakże z ww. pisma Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 24 listopada 2015 r. (przekazanego przez Wojewodę Pomorskiego przy ww. piśmie z dnia 13 stycznia 2016 r.) wynika, iż przedmiotowe działki zostały przekazane gminie Cedry Wielkie na podstawie art. 10 ust 5 *ustawy o drogach publicznych* oraz protokołu zdawczo-odbiorczego z dnia 2 stycznia 2013 r. Stanowiły one bowiem część odcinka dawnej drogi krajowej nr 7. Z chwilą oddania do użytku drogi ekspresowej S7 (obwodnica południowa trójmiasta), dawny odcinek drogi krajowej przeszedł na własność gminy Cedry Wielkie.

Zgodnie z art. 10 ust. 5 *ustawy o drogach publicznych* – w jego brzmieniu obowiązującym w dniu spisania ww. protokołu zdawczo-odbiorczego z dnia 2 stycznia 2013 r. - odcinek drogi zastąpiony nowo wybudowanym odcinkiem drogi z chwilą oddania go do użytkowania zostaje pozbawiony dotychczasowej kategorii i zaliczony do kategorii drogi gminnej. Przepis ten został dodany art. 1 pkt 12

ustawy z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 200, poz. 1953), a z uzasadnienia projektu rządowego tej ustawy zmieniającej wynika, że nadanie art. 10 ust. 5 takiego brzmienia wiązało się z dążeniem by zarządca drogi, który wybudował nowe odcinki dróg czy obwodnice nie był zmuszony zarządzać dwoma, równoległe przylegającymi odcinkami dróg. Przepis art. 10 ust. 5 *ustawy o drogach publicznych* ma charakter przepisu *lex specialis*, bowiem rozstrzyga o zmianie kategorii drogi publicznej w sposób całkowicie odmienny od ogólnych zasad przewidzianych przepisami *ustawy o drogach publicznych* i niezależny od woli podmiotów zainteresowanych (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt II GW 28/13, LEX nr 1450785).

W wyroku z dnia 20 sierpnia 2015 r. (sygn. akt II CSK 637/14, LEX nr 1813350) Sąd Najwyższy wskazał, iż o zaliczeniu starego odcinka drogi krajowej do drogi gminnej, a tym samym o jego własności, nie decydują żadne inne względy tylko jednobrzmiący przepis ustawy. W tej sytuacji przytoczona wyżej regulacja nie pozostawia wątpliwości, iż stary odcinek drogi krajowej stał się z mocy prawa własnością gminy.

Art. 10 ust. 5 *ustawy o drogach publicznych* wyraża zatem zasadę nabywania *ex lege* przez gminę własności dróg należących dotychczas do Skarbu Państwa lub innych jednostek samorządu terytorialnego (por. art. 2a *ustawy o drogach publicznych*). Każdorazowe bowiem zastąpienie odcinka drogi należącego do innego podmiotu niż gmina odcinkiem nowym wiąże się z zaliczeniem odcinka zastąpionego do kategorii dróg gminnych. Drogi gminne stanowią przedmiot własności gminy. Przekwalifikowanie następujące z mocy prawa oznacza po pierwsze powiększenie zasobu własności gminy (zwiększenie jej majątku), po drugie zaś - automatycznie wiąże się z powstaniem obciążeń w postaci konieczności wykonywania przez właściciela obowiązków zarządcy drogi. Tak więc regulacja zawarta w art. 10 ust. 5 *ustawy o drogach publicznych* ma dwoisty wpływ na majątek gminy. Z jednej strony przewiduje dla gminy przysporzenie majątkowe, w postaci powiększenia jej własności o własność "starego" odcinka drogi. Z drugiej strony taka okoliczność powoduje konieczność ponoszenia wydatków na utrzymanie nowego przedmiotu własności. Właściciel nie ma przy tym wyboru zarówno co do możliwości samego nabycia własności, jak i co do tego, jakie koszty będzie ponosił na utrzymanie drogi, ponieważ w tym zakresie powinności zarządcy drogi są w poważnej mierze deteminowane normatywnie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. akt III SA/Wr 665/14, LEX nr 1636497). Tożsame stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniach z 27 stycznia 2012 r. (sygn. I OW 149/11) i z 4 marca 2014 r. (sygn. I GW 28/13).

W związku z powyższym w dniu, w którym *decyzja Wojewody Pomorskiego* stała się ostateczna (tj. 18 sierpnia 2015 r.) właścicielem ww. nieruchomości była gmina Cedry Wielkie i w decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej powinny one przejść na własność Skarbu Państwa.

Podkreślenia wymaga fakt, iż organ II instancji nie posiadał wiedzy o powyższych okolicznościach w momencie wydawania *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

Odnosząc się następnie do powziętych przez Ministra infrastruktury i Budownictwa informacji dotyczących działki nr 235/1 (powstałej z podziału działki nr 235), z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo, stwierdzić należy, co następuje.

Na podstawie ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej działka nr 235, z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo, została podzielona na działki nr 235/1 i nr 235/2. Pod realizację przedmiotowej inwestycji kolejowej została przeznaczona działka nr 235/1, natomiast działka nr 235/2 pozostawała przy dotychczasowym właścicielu. Działka nr 235/1 (powstała z podziału działki nr 235) nie została wymieniona w wykazie nieruchomości lub ich części, które staną się własnością Skarbu Państwa, z dniem w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stanie się ostateczna, gdyż w świetle dokumentów znajdujących się w aktach sprawy ww. działka nr 235 stanowiła już własność Skarbu Państwa.

Organowi II instancji nie była bowiem znana okoliczności, że ww. działka nr 235 została nabyta na własność gminy Ostaszewo na mocy decyzji Wojewody Pomorskiego z dnia 7 lutego 2014 r., znak: NSP-II.7532.27.2014.MG (poprzednio NSP-IV.7532.80.18.2013.MG), która stała się ostateczna z dniem 1 marca 2014 r.

Wobec powyższego, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie stanowi o tym, iż w dniu wydania *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* ww. działka nr 235 stanowiła własności gminy Ostaszewo i powstała z jej podziału zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej, działka nr 235/1 (przeznaczona pod inwestycję) powinna zostać wymieniona pośród działek przechodzących na własność Skarbu Państwa, z dniem wydania *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu nadzoru, na gruncie przedmiotowej sprawy w zakresie ww. działek nr 276/33, nr 277/3 i nr 235/1, zaszła przesłanka zawarta w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, która warunkowała częściowe uchylene *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* reformującej *decyzję Wojewody Pomorskiego* w zakresie, w jakim utrzymała w mocy zapisy *decyzji Wojewody Pomorskiego* mocy (pkt VII, strona 5 *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*) i orzeczenie w ww. zakresie co do istoty w oparciu o art. 151 § 1 pkt 2 *kpa*.

W nowo ustalonej treści pkt VII *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* stwierdzono, iż z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stanie się ostateczna, własnością Skarbu Państwa staje się ww. działka nr 276/33 (powstała w wyniku podziału działki nr 276/1), z obrębu Koszwały, gmina Cedry Wielkie, ww. działka nr 277/3 (powstała w wyniku podziału działki nr 277/2), z obrębu Koszwały, gmina Cedry Wielkie oraz ww. działka nr 235/1 (powstała z podziału działki nr 235), z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo.

Natomiast w nowo ustalonym pkt VIII *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, Minister Infrastruktury i Budownictwa zmienił, w tabeli znajdującej się na stronie 9 *decyzji Wojewody Pomorskiego*, dotyczącej zatwierdzenia podziałów nieruchomości na potrzeby inwestycji, numer księgi wieczystej w której znajduje się obecnie ww. działka nr 235, z obrębu Nowa Kościelnica, gmina Ostaszewo.

W pozostałej części organ nadzoru orzekł o utrzymaniu w mocy *decyzji Wojewody Pomorskiego* (pkt IX).

Minister Infrastruktury i Budownictwa po dokonaniu analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał bowiem, iż okoliczności o których mowa w ww. piśmie Wojewody Pomorskiego z dnia 11 sierpnia 2016 r., znak: WI-II.7820.6.7wz1.2014.MKH, dotyczące podziału działki nr 156, z obrębu Cedry Małe, na działki nr 156/1 i nr 156/2, dokonanego decyzją Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 6 maja 2004 r., znak: G.6011-III-8/2004 oraz podziału działki nr 158, z obrębu Cedry Małe, na działki nr 158/1, nr 158/2 i nr 158/3, dokonanego decyzją Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 6 maja 2004 r., znak: G.6011-III-7/2004, nie stanowi nowej istotnej okoliczności, która mogła mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy.

Wznowienie postępowania - w oparciu o art. 145 § 1 pkt 5 *kpa* - może nastąpić tylko w przypadku kumulatywnego spełnienia trzech warunków. Po pierwsze ujawnione okoliczności faktyczne lub dowody istotne dla sprawy są nowe, zatem nowo odkryte jak i po raz pierwszy zgłaszane. Nadto nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody muszą dotyczyć przedmiotu sprawy oraz mieć znaczenie prawne tj. mieć wpływ na zmianę treści decyzji w kwestiach zasadniczych. Drugą i trzecią przesłanką jest istnienie nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów w dniu wydania decyzji, lecz nieznanymi organowi, który wydał decyzję. Przez nową okoliczność istotną dla rozstrzygnięcia sprawy należy rozumieć taką okoliczność, która mogła mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy, co oznacza, iż w sprawie zapadłaby decyzja co do swej istoty odmienna od dotychczasowego rozstrzygnięcia (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 czerwca 2000 r., sygn. akt IV SA 1885/99, LEX 50152, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 marca 2006 r., sygn. akt V SA/Wa 2510/05, LEX nr 202375).

Chodzi zatem o okoliczności istotne w takim znaczeniu, że ich istnienie lub brak bezpośrednio wpływają na treść rozstrzygnięcia. Okoliczności te muszą więc być prawotwórcze, z punktu widzenia znajdującego zastosowanie w sprawie przepisu prawa materialnego. Zatem nie każde nowe okoliczności faktyczne lub dowody, które po wydaniu decyzji i uzyskaniu przez nią przymiotu ostateczności wyszły na jaw, mogą stanowić podstawy wznowienia postępowania, a tylko te, które są istotne dla sprawy, to znaczy takie, które mogłyby wpłynąć na rozstrzygnięcie gdyby organ znał je w momencie podejmowania decyzji.

Postępowanie w trybie zwykłym przed organami administracji toczyło się w trybie przepisów *specustawy drogowej*. Z dyspozycji art. 11d ust. 1 pkt 3 powyższej ustawy wynika, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami. Decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zatwierdza się projekt podziału nieruchomości (art. 12 ust. 1 tej ustawy). W myśl natomiast art. 12 ust. 4 pkt 1 *specustawy drogowej* nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych, z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

Decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju, jako decyzją ostateczną w toku instancji, został zatwierdzony podział ww. działki nr 156, z obrębów Cedry Małe, na działkę nr 156/1 (z przeznaczeniem pod ww. inwestycję) i na działkę nr 156/2 (pozostającą przy dotychczasowym właścicielu) oraz został zatwierdzony podział ww. działki nr 158, z obrębów Cedry Małe, na działki nr 158/1 i nr 158/2 (z przeznaczeniem pod ww. inwestycję) i na działkę nr 158/3 (pozostającą przy dotychczasowym właścicielu). Z akt sprawy zakończonej wydaniem *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* wynika, że operat podziału ww. działek nr 156 i nr 158, z obrębów Cedry Małe, został wykonany przez uprawnionego geodetę i przyjęty do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Mapa z projektem podziału ww. działki została opatrzona stosowną klauzulą. W oparciu o takie materiały orzekano w sprawie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Dokumentem końcowym każdego postępowania podziałowego nieruchomości, niezależnie od trybu w jakim jest przeprowadzane, jest wykaz zmian danych ewidencyjnych, sporządzony przez wykonawcę prac geodezyjnych. Dokument ten, po przyjęciu operatu technicznego do zasobu geodezyjnego, stanowi podstawę ujawnienia zmian przedmiotowych w stanie prawnym nieruchomości w ewidencji gruntów i budynków, a następnie w księgach wieczystych. Zgodnie z art. 12 i art. 12a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo geodezyjne i kartograficzne*”, wykonawca prac geodezyjnych (w tym podziałowych) ma obowiązek przed ich rozpoczęciem zgłoszenia właściwemu staroście oraz zawiadomienia o zakończeniu prac oraz przekazania powstałych dokumentów. Ze względów przytoczonych wyżej zmiany powstałe w wyniku prac ujawniane są w bazach danych według kolejności zgłoszeń.

Inwestor w piśmie z dnia 2 marca 2017 r., znak: O.Gd.I-3.070.8.2017.2.SR, wskazał, iż w trakcie czynności wyjaśniających w Wydziale Geodezji, Kartografii i Katastru Starosta Powiatowego w Pruszczu Gdański ustalono, iż dokumentacja geodezyjna dotycząca ww. decyzji Wójta Gminy Cedry Wielkie z 2004 r. zatwierdzających podziały ww. działek nr 156 i nr 158, w tym wykazy zmian danych ewidencyjnych, nie została złożona w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, w związku z czym podziały tych działek nie mogły zostać ujawnione w ewidencji gruntów i księgach wieczystych.

W piśmie z dnia 30 marca 2017 r., znak: GKiK.6642.3.2017.MO, Starosta Gdański wskazał, iż podział ww. działek nr 156 i nr 158, został wprowadzony do bazy operatu ewidencyjnego w oparciu o *decyzję Wojewody Pomorskiego* i *decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju*. Starosta Gdański wskazał, iż w Powiatowym Zasobie Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej brak jest informacji o wcześniejszych decyzjach zatwierdzających podziały ww. działek nr 156 i nr 158 oraz dokumentów z przeprowadzonych prac związanych z podziałem tych działek przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Wobec powyższego, w trakcie wykonywania podziału działek nr 156 na działki nr 156/1 i nr 156/2 oraz działki nr 158 na działki nr 158/1, nr 158/2 i nr 158/3 na potrzeby wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, podziały wynikające z ww. decyzji Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 6 maja 2004 r. nie były ujawnione, nie było zatem możliwości uwzględnienia ich w opracowywanej dokumentacji stanowiącej załączniki do wniosku o wydanie *decyzji Wojewody Pomorskiego*. Co więcej – jak wskazał *inwestor* – w wyniku dokonanych, a nieujawnionych podziałów nie doszło do przeniesienia własności ww. działek, stąd podziały wynikające z ww. decyzji Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 6 maja 2004 r. nie mają wpływu na ustalenie odszkodowania za części ww. działek nr 156 i nr 158 przejęte pod realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

W piśmie z dnia 6 marca 2017 r., znak: O.Gd.I-3.070.8.2017.3.SR, inwestor wystąpił do Wójta Gminy Cedry Wielkie z wnioskiem o wygaszenie, na podstawie art. 162 *kpa*, ww. decyzji Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 6 maja 2004 r. zatwierdzających podziały ww. działek nr 156 i nr 158.

Mając powyższe na uwadze, Minister Infrastruktury i Budownictwa nie stwierdził żadnych istotnych okoliczności faktycznych i dowodów, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy zakończonej ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju. Według Ministra Infrastruktury i Budownictwa podział działki nr 156, z obrębu Cedry Małe, na działki nr 156/1 i nr 156/2, dokonany ww. decyzją Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 6 maja 2004 r., znak: G.6011-III-8/2004 oraz podział działki nr 158, z obrębu Cedry Małe, na działki nr 158/1, nr 158/2 i nr 158/3, dokonany ww. decyzją Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 6 maja 2004 r., znak: G.6011-III-7/2004 – z przyczyn szczegółowo omówionych powyżej - nie jest nową okolicznością istotną dla sprawy, która mogła odmiennie ukształtować rozstrzygnięcie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju. Skoro ujawniona nowa okoliczność nie była istotna, w rezultacie nie ziszcila się podstawa wznowienia z art. 145 § 1 pkt 5 *kpa* (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 30 czerwca 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 405/08, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

POUCZENIE

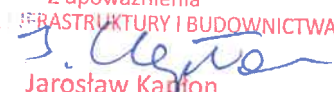
Od niniejszej decyzji stronom przysługuje:

- na podstawie art. 127 § 3 *kpa* – w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji – wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub
- na podstawie art. 52 § 3 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.) zwanej dalej „*ppsa*” – w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji – skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa.

Złożenie przez co najmniej jedną stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy powoduje konieczność ponownego rozstrzygnięcia sprawy przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa. Wówczas skarga do sądu administracyjnego (złożona obok ww. wniosku) traktowana jest jako wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jednocześnie informuję, że do skargi należy załączyć dowód uiszczenia wpisu od wniesienia skargi w kwocie 200 zł, płatnego w kasie sądu lub na rachunek bankowy sądu wskazany w publikatorze teleinformatycznym - Biuletynie Informacji Publicznej sądu (<http://bip.warszawa.wsa.gov.pl>). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu z kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego. Szczegółowe zasady dotyczące przyznawania prawa pomocy uregulowane są w art. 243-262 *ppsa*.

Otrzymują:

1. Wojewoda Pomorski
2. Pan Waldemar Chejmanowski
Zastępca Dyrektora Oddziału
Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Gdańsku,
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
3. Wójt Gminy Cedry Wielkie
4. Pani Teresa Koblak
5. Pan Tomasz Piotr Koblak
6. r. pr. Paweł Maleszyk
pełnomocnik Pana Józefa Gwizdała oraz Pani Alicji Gwizdały
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
7. Wójt Gminy Ostaszewo
8. A/a

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Do wiadomości:

1. Starosta Nowodworski
2. – wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
3. Starosta Gdański
4. – wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
5. Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
Wydział Nieruchomości i Skarbu Państwa – Oddział Odszkodowań za Nieruchomości,
6. Urząd Gminy Cedry Wielkie
7. Urząd Gminy Stegna
8. Urząd Gminy Ostaszewo
9. Urząd Miasta i Gminy w Nowym Dworze Gdańskim